

med Forholdene og kan have et Øje med dem ganske anderledes, end man kan gøre det i en Storby som København. De af det ærede Medlem anførte Dommene viser netop, hvor stort et Arbejde der skal til, hvor mange Kræfter der skal sættes ind. Læser man Dommene igennem, ser man, hvor mange Mænd der har været i Bevægelse for at skaffe Beviserne, og man ser ogsaa, hvorledes Beviserne er væsentlig tyndere i den anden Sag. Jeg føler mig derfor overbevist om, at Københavns Politi har Ret i, at det vil være umuligt at gennemføre en lang Række af disse Sager ved Domstolene. Naar det ærede Medlem siger, at det var ikke i Maj, men først i Juni, man begyndte at interessere sig for at anvende de i Lovgivningen anviste Midler, ved det ærede Medlem meget vel, at Tilholdet efter § 36, der blev givet i Juni, forudsætter en lang Observation i Forvejen, idet man skal kunne godtgøre, at der jævnlig forefalder Drukken- skab til Forulempning af omboende. Dette Udtryk „jævnlig“ forudsætter en lang Observation, der var altsaa taget fat paa disse Sager allerede før Juni. Politivedtægtens Bestemmelser er brugte i det Omfang, hvori de var praktisk anvendelige. Kvindelig Betjening findes sikkert ikke i nogen af Nyhavns Beværtningerne. De løsagtige Kvinder, der er der, er ikke til Stede som Betjening, men som Gæster. Med Hensyn til § 32, der taler om, at man ikke maa skænke for kendeligt berusede, vil jeg sige, at Erfaringen viser, at det er overordentlig vanskeligt at anvende den. Det ærede Medlem maa tilgive mig, at jeg minder om, at jeg paa en vis Maade er sagkyndig paa dette Omraade, idet jeg har været Politimand, og hvis det ikke krænker det ærede Medlem for meget, vil jeg sige, at jeg som Politimand har gjort den Erfaring, at det er overordentlig vanskeligt at anvende denne Bestemmelse. Vi kan kun bruge den, naar man ser en Mand dingle ind i en Beværtning og saa følger efter en passende Tid efter og ser, at der er serveret for ham. Men i øvrigt er det ganske overordentlig vanskeligt at skaffe et Bevis. Derfor tror jeg, man skal være noget varsom med fra de Folks Side, der interesserer sig saa varmt for Afholdssagen, som det ærede Medlem gør, at angribe Politiet og andre Myndigheder og med at skubbe de Folk, der søger at hjælpe de Herrer saa langt, vor Overbevisning nu kan følges ad, fra sig med en selvgod Mine og sige, at vi ikke har Lov til at være med i dette Arbejde. Det maa jeg bestemt advare de Herrer imod.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Heilesen har Ordet for en kort Bemærkning.

Heilesen: Det ærede Medlem Hr. Pürschel demonstrerede sin Forstaaelse af Saglighed ved at tale om Forbudsfanatikere, Afholdsmænd og meget andet, der ligger ganske udenfor denne Sags Behandling. Den Saglighed, det ærede Medlem derigennem har udvist, forekommer mig at være et Udtryk for, at det ærede Medlems Sagkundskab undertiden ligger mere i Formen end i Realiteten. Jeg skal derfor ikke beskæftige mig mere med dette Spørgsmaal, men kun sige til det ærede Medlem, at det har ikke paa nogen Maade været min Mening med en selvgod Mine at vise nogen fra mig, som vilde det samme i dette Spørgsmaal som jeg. Men jeg maa sige til det ærede Medlem, at naar det ærede Medlem mener, at man paa Grund af de særlige Forhold lettere har kunnet anvende § 36 i Aalborg end i København, tager det ærede Medlem ganske fejl, idet det er Domstolene, Overret og Højesteret, der har anvendt § 36. Forholdet bliver der ganske det samme, hvad enten Sagen er passeret i Aalborg eller København. Naar det ærede Medlem mente, at det skulde være meget vanskeligt for Politiet at bruge Beværterlovens § 32, skal jeg dertil sige, at jeg rigtignok tror, at de Politibetjente, der i stort Antal — det fremgaar af Akterne — civilklædte har været i Beværtningerne i Nyhavn, ikke vilde have haft vanskeligt ved at afgøre, at der blev skænket for kendeligt berusede.

Den højtærede Minister begyndte med at sige, at det var ligegyldigt, hvem der havde Æren for, at denne Sag blev rejst; og deri er jeg enig med ham. Men saa forekommer det mig ikke ganske logisk, at den højtærede Minister dog slutter med at ville tilegne sig selv Æren og ville drive sin For- gænger, som vi ved, han har et godt Øje til, ud i det yderste Thule. Naar den højtærede Minister sagde, at jeg skulde have holdt den Tale, jeg her holdt, da mit Parti var Regeringsparti, kan jeg sige til ham, at den Tale har jeg holdt mange Gange, det vil sikkert adskillige Medlemmer i denne Sal vide. Men Forholdet er, at de Spørgsmaal, vi her behandler, er ikke i almindelig Forstand Partispørgsmaal. Naar nu endelig den højtærede Justitsminister vil drage dette Spørgsmaal ind i Debatten og vil give det Udseende af, at mit Parti som Regeringsparti ikke har været tilstrækkelig